

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Danmarks Retsforbund

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1961

Emne:Program, partiprogram, partiprogrammer

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

ret 1961

E. Harremoës

Danmarks Retsforbund

t

Dansk Offsil Tryk

Danmarks Retsforbund

Retsforbundets politiske mål er at gøre Danmark til en retsstat.

Hvis man kort skal redegøre for, hvad der menes hermed, kan det gøres i følgende 3 punkter:

1. at få indført fuld grundskyld til afløsning af skatterne på indtægt, formue, forbrug og omsætning,
2. at få gennemført fuld frihandel ved fjernelse af told og import-restriktioner, og
3. at få statsopgaverne begrænset til det strengt nødvendige.

Disse 3 punkter er ikke tilfældigt valgt, men har en indre sammenhæng, idet de er udtryk for den opfattelse, at der bør anvendes den samme moral i forholdet mellem stat og borgere, som mellem borgerne indbyrdes. Sagt med andre ord: Ville mon ikke alle finde det retsstridigt, om den ene borger vilkårligt ved magt fratog en anden borger noget af hans retmæssigt erhvervede ejendele? Men hvorfor skal det så være staten tilladt?

Danmarks Retsforbund er et demokratisk parti og anerkender derfor, at samfundet bør styres i overensstemmelse med folkeflertallets vilje; men det anerkender ikke, at flertallet har en ubegrænset ret over

mindretallet. I så fald ville der ikke for mindretallet være nogen forskel på, om samfundet blev styret af et enkeltmands- eller et flertalsdiktatur; thi i begge tilfælde kunne mindretallet udsættes for vilkårlige overgreb.

Med dette synspunkt står Retsforbundet på afgørende måde i modsætning til alle andre politiske partier. Disse har som politisk udgangspunkt den såkaldte velfærdsmoral, iflg. hvilken det skulle være muligt ad politisk vej og med statsmagten som middel at skabe den størst mulige lykke (eller velfærd) for det størst mulige antal mennesker, eller for den befolkningsgruppe, de mener at repræsentere, hvilket praktiseres ved at afkræve borgerne en større eller mindre del af deres indtægt og formue og derefter uddele pengene igen med fradrag af dyre administrationsomkostninger, alt i overensstemmelse med flertallets vilje.

Retsforbundet afviser, at det skulle være muligt for staten at skabe lykke for flere eller færre alene af den grund, at staten aldrig kan vide, hvad hver enkelt borger anser for lykke. I erkendelse heraf kalder de andre partier det da også nu om dage, at staten skal skabe tryghed for borgerne, uden at de samtidig tager i betragtning, at man derved tager ansvaret fra den enkelte.

Efter Retsforbundets opfattelse er det alene statens opgave at sørge for retfærdige samfundsforhold, d.v.s. sikre enhver sit, således forstået, at hver enkelt borger får lov til at beholde, hvad han har skabt, og samfundet til gengæld får, hvad alle borgere i fællesskab har skabt. Der er vel ingen tvivl hos den enkelte om, hvad han har skabt, det være sig ved håndens eller åndens arbejde, og hvad der derfor rettelig bør tilhøre ham. Det er kun med en vis irritation og harme, at man må aflevere en større eller mindre del af sit arbejdsudbytte til det offentlige i form af skat. En tidligere statsministers ord om, at man skal be-

tale sin skat med glæde, har aldrig rigtig fundet genklang i befolkningen. Det føles af de fleste som et beklageligt, men nødvendigt onde; men spørgsmålet er så, om det er nødvendigt, og om det ikke skulle være muligt at sikre samfundet indtægter til bestridelse af de offentlige opgaver på en sådan måde, at det ikke føles som en retskrænkelse.

Jordværdierne

Retsforbundet henviser her til, at samfundet som retmæssig indtægtskilde bør have renten af de samfundsskabte værdier, som ingen enkelt borger med rette kan påberåbe sig ejendomsretten til. Mange har hidtil været uforstående over for den tanke, at samfundet som sådant kan skabe noget; men de senere års udvikling har sikkert åbnet øjnene hos mange for, at der skabes værdier, salgbare værdier, uden indsats fra nogen enkelt. Der tænkes her på den voldsomme stigning i jordværdierne, som skyldes befolkningens øgede behov for bo- og virkeplads og trafikmidlernes udvikling.

Det er Retsforbundets opfattelse, at disse værdier ikke bør tilfalde den, der er skødehaver, men samfundet, ikke sådan forstået, at samfundet skal have ejendomsretten til jorden, det ville være socialisme eller kommunisme, men således, at den, der ejer et stykke jord, skal forrente jordens værdi (svare grundskyld) til samfundet, men iøvrigt kunne anvende jorden efter eget ønske inden for de grænser, som lovgivningen måtte fastsætte, f. eks. byplan og naturfredning, og som han også i dag må tage hensyn til.

De fleste er ikke opmærksomme på, at der allerede nu svares den fulde jordrente. Den betales imidlertid kun for en ringe del til samfundet; størsteparten oppebæres af private. Enhver, som køber et stykke jord, må betale en købesom for den. En del af købesummen betales sædvanligvis kontant og for restbeløbet får sælgeren et pantebrev.

Den kontante udbetaling kunne køberen have indsat i bank eller sparekasse og fået forrentet; nu får sælgeren pengene og kan få rente af dem. Pantebrevet til sælgeren må køberen også forrente. Rente af udbetaling og pantebrev er i virkeligheden jordrente, som altså betales til den private sælger. Da jordværdien, bortset fra de forbedringer, som ejeren har foretaget, er skabt af samfundet, ville det være retfærdigt, om renten heraf også tilfaldt samfundet. Herved ville samfundet få en indtægt, der kunne benyttes til nedbringelse af skatterne.

Enkelte påstår, at Retsforbundet med sit krav om grundskyld krænker ejendomsretten. Dette beror på en fundamental misforståelse, idet der tværtimod tilsigtes en sikring af ejendomsretten. Na krænkes den enkelte borgers ejendomsret til de af ham selv skabte værdier ved vilkårlig skatteudskrivning, medens renten af de samfundsskabte værdier går i private lommer. Retsforbundet vil sikre ejendomsretten såvel for den enkelte som for samfundet til de værdier, hver har skabt, og anser det ikke muligt at opbygge et sundt samfund på andet grundlag.

Retsforbundet erkender, at en overgang til fuld grundskyld ikke lader sig gennemføre for de under tidligere generationer skabte jordværdier, uden at der opstår visse økonomiske problemer i forbindelse med overgangen. De nuværende ejere har på fuldt lovlig vis købt og betalt deres jord, og denne velerhvervede ret kan ikke fratages dem

uden skyldig hensyntagen hertil. Det har derfor været magtpåliggende for Retsforbundet i første omgang at sikre, at fremtidige samfundsskabte stigninger i jordværdien tilfalder samfundet og ikke den enkelte ejer, hvorved overgangsproblemet indkredses.

Frihandel

Retsforbundets krav om sikring af ejendomsretten fører også til kravet om fuld frihandel og fjernelse af alle hindringer for denne, såsom told og importrestriktioner. Det hører efter Retsforbundets opfattelse til hver enkelt borgers uomtvistelige ret, at han for sine penge kan købe, hvad han vil, og hvor han vil. Hvis staten f. eks. ved told, det være sig begrundet i ønsket om at skaffe staten indtægter (finanstold) eller for at beskytte en industri (beskyttelsestold), fordyrer en vare, fratager man uretmæssigt borgerne en del af deres penge. Det danske landbrug påtaler med rette, at industribeskyttelsen forringer eksistensvilkårene for landbrugserhvervet, der ikke kan søge dækning for omkostningsfordyrelsen ved forhøjelse af priserne, eftersom landbruget, som fortrinsvis er et exporterhverv, må sælge til verdensmarkedets priser.

Retsforbundet afviser iøvrigt den ret udbredte tankegang, at beskyttelsestold og importrestriktioner skulle skabe øget beskæftigelse, eftersom en kunstig fordyrelse af en vares pris betyder en formindskelse af forbrugernes købekraft på andre områder og derfor virker tilsvarende hæmmende på beskæftigelsen. Ligeledes forkaster Retsforbundet den tanke, at det skulle være en fordel for et land, at dets borgere fortrinsvis købte indenlandsk producerede varer, eftersom al handel er varebytte, og køb i et andet land derfor nødvendigvis må medføre efterspørgsel af varer fra det andet land.

Det er en historisk kendsgerning, at indførelse af told og handelsrestriktioner af andre lande betragtes som uvenlige handlinger, der ofte har været årsag til internationale konflikter, og Retsforbundet mener derfor, at fjernelse af told og handelsrestriktioner kan fremme det venskabelige forhold mellem nationerne og dermed virke fredsbevarende.

Statsopgaverne

Retsforbundets tredje krav var, at statsopgaverne skulle begrænses til det strengt nødvendige, d.v.s. at staten kun skal varetage sådanne opgaver, som uomtvisteligt er egentlige fællesopgaver, og som sikrer borgernes ligeret.

Det er vist ikke bestridt fra nogen side, at private i almindelighed administrerer billigere end det offentlige; og når flere opgaver end nødvendigt lægges over på det offentlige, medfører det derfor øget skatteudskrivning og dermed et ikke nødvendigt indgreb i borgernes penge. Hertil kommer, at staten ved at påtage sig sådanne ikke nødvendige opgaver kan fremme formål i overensstemmelse med flertallets vilje, som mindretallet ikke har den mindste interesse i at se fremmet. Dette er et forhold, som ofte giver anledning til den såkaldte stemmekøbspolitik.

Retsforbundet som regeringsparti

Retsforbundet blev stiftet i 1919, deltog første gang i folketingsvalg i 1924, har haft repræsentanter i folketinget siden 1926, og har i de mellemliggende år stået som den eneste forkæmper for retsideen. Indtil 1957 har det været henvist til at være i opposition. Dette har dog ikke betydet, at Retsforbundet har fralagt sig ansvar og kun kritiseret. Det har således altid stemt for alle rimelige love om sociale foran-

staltninger udfra den betragtning, at de var nødvendige, så længe de efter partiets opfattelse retfærdige samfundsforhold ikke var gennemført. Et krav om, at alle borgerne skulle kunne klare sig selv uden hjælp fra samfundet, havde ingen mening, så længe samfundet ved sin opkrævning af skatter foretog et så alvorligt indgreb i arbejdsudbyttet og dermed umuliggjorde det for store dele af borgerne at klare sig selv. Retsforbundet har aldrig kunnet tiltræde, at et samfund kan siges at have nået et højt socialt stade, når langt den overvejende del af befolkningen behøver støtte på den ene eller anden måde. Idealet må være, at så få som muligt har hjælp behov, og det må derfor være opgaven at gøre offentlig hjælp overflødig.

Efter valget i 1957 blev det muligt, at Retsforbundet for første gang kunne deltage i dannelsen af en regering, og partiet påtog sig opgaven ud fra den betragtning, at det da fik større mulighed for at få i hvert fald nogle af sine programpunkter fremmet, end hvis det skulle fortsætte som opposition. Den snart forløbne regeringsperiode har vist, at betragtningen var rigtig, thi på mange områder har partiet set en lovgivning fremmet i overensstemmelse med sine synspunkter, og det har konstateret en stigende forståelse for disse synspunkters rigtighed. En kortfattet gennemgang af denne lovgivning vil vise dette.

Jordværdierne

For det første er der på grundskyldens område opnået mærkbare resultater. I forbindelse med den i 1958 vedtagne huslejelov blev gennemført en ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld i købstadskommunerne, således at provenuet heraf kunne anvendes til nedsættelse af den kommunale indkomstskat. Loven om grundstigningsskyld er blevet forbedret, således at der fremefter svares 4 % årlig af den fulde stigning i grundværdien (en forhøjelse fra oprindelig i 1932

4 % af halvdelen af stigningen og senere i 1950 4 % af $\frac{3}{4}$ af stigningen). Der blev indført et fast konjunkturfradrag, og særlige bestemmelser sikrer, at der ikke nu skal svares grundstigningsskyld af almindelig landbrugsjord og indenfor visse grænser af villabeboelser. Det er den jord, der stiger i værdi som følge af samfundsudviklingen, som får grundstigningsskylden pålagt. Det har været opmuntrende for Retsforbundet, at i dag er der faktisk ingen, der bestrider det retfærdige i, at samfundet inddrager den ikke arbejdsskabte stigning i jordværdien ved pålæg af grundstigningsskyld. Indvendingerne retter sig nu mod, at staten indkasserer jordrenten af den værdistigning, som skyldes inflationen, og dette kan politikerne selv modvirke ved at hindre inflation, en bestræbelse som Retsforbundet vil være helhjertet tilhænger af. Der er endvidere fremsat forslag til lov om salg af jord i offentlig eje, hvorefter staten og kommunerne fremefter kun skal kunne afhænde jord på de vilkår, at køberne og fremtidige ejere skal svare jordrente (grundskyld) af den til enhver tid ved vurdering konstaterede jordværdi. Hvis lovforslaget gennemføres, et længe næret ønske fra Retsforbundets side, vil det betyde, at det offentlige også ad denne vej får indtægter, som muliggør nedsættelse af andre skatter.

Frihandel

Hvad frihandel angår, har udviklingen nærmest været eksplosiv. Når man tænker på, at Retsforbundet i de mange forløbne år har været næsten ene om som politisk parti at tale frihandelens sag, at det i 30'erne vendte sig mod valutacentralen og efter krigen mod varedirektoratet og restriktioner, er det naturligvis opløftende for partiet i dag at se en hel verden kræve frihandel som en af vejene til at mindske spændingen mellem nationerne og en absolut nødvendighed for at kunne drage den fulde nytte af den tekniske udvikling samtidig med,

at en bedre arbejdsdeling vil give øget velstand til alle. Det var da også en selvfølge, at Retsforbundet stemte for en tilslutning til det ydre frihandelsområde (de syv) med deraf følgende afvikling af told og restriktioner. Det er partiets opfattelse, at der snarest bør tilstræbes en tilnærmelse til det fælleseuropæiske toldområde (de seks) på frihandelens grund, og at den successive nedsættelse af tolden bør ske ikke alene i forhold til de andre lande inden for frihandelsområdet, men også over for alle andre lande.

Statsopgaverne

Også med hensyn til en afvikling af statsopgaverne har Retsforbundet opnået væsentlige fremskridt. Nævnes kan f. eks. at statsfinansieringen af boligbyggeriet er så godt som ophørt. Oprettelse af finansieringsinstitutioner for landbrugs- og fiskerierhvervet betyder også, at staten over garantiordninger trækker sig tilbage fra opgaver, som borgerne selv kan klare.

Skattelovgivning

Selvom partiet principielt er modstander af skatter og ønsker grundskyld sat i stedet, har det medvirket til en forbedring af det nuværende skattesystem for at søge fjernet nogle af dets værste ulemper. De nye regler om skattefri afskrivninger og investeringsfunds og den nye lov om beskatning af aktieselskaber har uomtvisteligt været en hjælp for erhvervslivet til at styrke sig i konkurrencen under de nye markedsdannelse. Det personlige initiativ er søgt styrket ved indførelsen af proportionalbeskatningen, så den sidst tjente krone af almindeligt forekommende indtægter ikke beskattes mere end den først tjente.

løvrigt

Det er Retsforbundets opfattelse, at den på det økonomiske område førte politik i høj grad har medvirket til, ja, været forudsætningen for det økonomiske opsving, som har fundet sted siden 1957, selvom et gunstigt bytteforhold overfor udlandet også har haft sin betydning.

Arbejdsløshed er afløst af næsten fuld beskæftigelse; valutaunderskud er forvandlet til et betydeligt valutaoverskud, og på statsregnskabet konstateres stadigt stigende overskud. Er alt dette ikke uomtvistelige vidnesbyrd om, at en politik, der frigør kræfterne i vort folk, må være den rigtige politik?

Naturligvis har Retsforbundet ikke fået og kunne heller ikke forvente at få gennemført hele sit program i samarbejde med de andre regeringspartier. Selv det største parti kunne ikke vente det, og da slet ikke et parti med kun 9 medlemmer i folketinget. Det har vel måttet gå med til at stemme for lovforslag, som var uønskede, men som helhed betragtet må lovgivningen, siden Retsforbundet kom med i regeringen, anses som værende skridt i den efter partiets opfattelse rigtige retning.

Ved en omtale af Retsforbundets program må det også nævnes, at partiet kæmper for at sikre den enkelte borgers ret overfor samfundet, hvis første opgave må være at sikre borgerne den størst mulige frihed, kun begrænset af andres tilsvarende ret til frihed. Derfor er partiet imod den tvungne værnepligt, og det har med tilfredshed medvirket til, at der i den sidst vedtagne forsvarsordning er åbnet stigende mulighed for frivilligt mandskab.

Som demokratisk parti er Retsforbundet tilhænger af virkeligt folkestyre, således at vælgerne får mulighed for at stemme på den kandidat, til hvem de har størst tillid, uanset hvor han er opstillet. Retsforbundet ønsker derfor landet gjort til én valgkreds, ligesom kravet om

mindst 60.000 stemmer (spærrereglen) må ophæves. Har et parti stemmer nok til blot ét mandat, må dette give ret til repræsentation i folketinget.

I det omfang, hvori det er nødvendigt, at staten påtager sig fællesopgaver, bør administrationen af disse ske på sund forretningsmæssig basis. Når det private forretningsliv gennemfører rationalisering og ved udnyttelse af de tekniske fremskridt søger produktionen forøget, må staten på samme måde søge omkostningerne formindsket.

Det siger sig selv, at Retsforbundet er tilhænger af et stabilt pengevæsen, og det ønsker ansvaret herfor lagt hos Nationalbanken. Staten bør ved en sund finanspolitik yde sit bidrag hertil.

Når det forestående valg er overstået, melder spørgsmålet sig, af hvilke partier den nye regering kan dannes. Hvad enten Retsforbundet bliver regeringspartner eller ej, vil det i eller uden for regeringen fremdeles arbejde på at få Danmark gjort til en retsstat. Dets program er uforandret, baseret som det er på retfærdigheden, og Retsforbundet er som hidtil indstillet på at medvirke til enhver lovgivning, der betyder et skridt fremad på vejen mod målet.

Som den nærmeste politiske målsætning kan nævnes,

- at* der arbejdes videre med indførelse af fuld grundskyld,
- at* bygningsskatterne fjernes ved aftrapning over en årrække,
- at* de kommunale ejendomsskatter ændres til en ensartet grundskyld, så kommunerne afskæres fra at udskrive skat på fast ejendom efter behov,
- at* proportionalbeskatningen yderligere udbygges ved forhøjelse af maksimumsbeløbet, før den progressive beskatning finder anvendelse, til styrkelse af lysten hos hver enkelt borger til større personlig arbejdsindsats,

at statsopgaverne yderligere begrænses, og hensigtsmæssig rationalisering af den offentlige administration gennemføres,

at toldnedsættelserne indenfor frihandelsområdet kommer til at gælde alle lande,

at valgløven ændres, således at enhver anskuelse blandt vælgerne har rimelig mulighed for at komme frem på tinge, og

at statsgælden nedbringes mest muligt.

Om dette sidste er det Retsforbundets standpunkt, at staten må styres efter samme retningslinier som et sundt privat forretningsforetagende, og hertil hører også, at man benytter de økonomisk gode år til at tilbagebetale lån stiftet i mindre gode år.

Retsforbundet har ikke fået sin tilslutning fra nogen bestemt klasse af befolkningen eller fra noget bestemt erhverv, og det gør sig heller ikke til talsmand for bestemte klasse- eller erhvervsbetonede særinteresser. Det kalder på alle, der ønsker retfærdige samfundsforhold med frihed og lige ret for enhver.

E. Harremoës.

FRA RETSFORBUNDETS LANDSSEKRETARIAT

<i>Kr. Kolding: Danmarks Retsforbunds historie</i>	12,00
<i>Henry George: Fremskridt og Fattigdom</i>	7,50
<i>Henry George: Beskyttelse eller Frihandel</i>	6,75
<i>Henry George: Arbejdets kår</i>	4,00
<i>Henry George: Samfundets Livsspørgsmål</i>	7,00
<i>Henry George: Moses</i>	1,00
<i>Jakob E. Lange: Socialøkonomi</i>	5,85
<i>Jakob E. Lange: Henry George</i>	3,50
<i>M. S. Steffensen: Danmarks fremtid og danske husmænd</i>	1,00
<i>Sev. Christensen: Retsstaten, indb.</i>	8,25
<i>Sev. Christensen: Retsstaten, hft.</i>	6,75
<i>Sev. Christensen: Retsstaten (radioforedrag)</i>	0,50
<i>Sev. Christensen: Et kongerige for en livsanskuelse</i>	1,00
<i>C. N. Starcke: Den sociale uro og den evige fred</i>	4,50
<i>Fr. Bastiat: Hvad man ser og hvad man ikke ser</i>	3,00
<i>Oluf Pedersen: Fuld grundskyld i Danmark</i>	2,00
<i>Axel Dam: Retsmoralen</i>	0,35
<i>St. Aarsdal: Hvad vil Retsforbundet</i>	0,75
<i>K. J. Møller: Grundskyldens A.B.C.</i>	0,15
<i>Lambek: Diverse bøger pr. stk.</i>	1,00
<i>Ussing Olsen: Menneskerettighederne</i>	0,50
<i>E. Harremoës: Danmarks Retsforbund</i>	0,30
<i>Kn. Tholstrup: Inflationen kan standses</i>	0,50

Kan bestillet på landssekretariatet eller på giro 30206, Danmarks Retsforbund, bogsalget, Stubbedamsvej 96, Helsingør.

Det blev bedre, da
Retsforbundet
kom med!

Oplysning om Retsforbundet fås ved henvendelse til: Retsforbundets
landssekretariat, Folketinget, Christiansborg, København K.
Central 6600 - Lokal 5 og PA-læ 7105.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk